

misbilliges, at Borgerrepræsentationen havde handlet efter sin Overbevisning og taget en fuldkommen selvstændig Beslutning i en Sag, som Ministeriet selv erkjender, at den var ene- besluttende i. Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Inddrivelsen af disse Mulfter; jeg har hele den paagjældende Forretning i den Henseende her i min Haand, og det sees deraf, at Formanden for Borgerrepræsentationen, Kjøbmand N. Christensen, efterat han paa Repræsentationens Vegne har erklæret sig uvillig til at betale Mulfterne, som han ikke anseer den pligtig til at erlægge, begjærer tilføiet: „Repræsentationen blev den 1ste Oktober f. A. paa- lagt at omgjøre de forfattede Lister over Skole- pengene inden den 8de næstefter; naar den ikke efterkom dette, idet at Listen over Skole- pengene først blev indleveret til Amtet den 17de næstefter, saa formener Komparenten, at der i alt Fald kun kan være Tale om Mulfters Ud- redelse fra den 8de til den 17de Oktober f. A., og disse er han villig strax at betale. Skulde Fogden nu desuagtet efter denne Erklæring ville foretage Udpantning, da forbeholdt Komparen- ten sig at drage Amtmanden over Stænderborg Amt til Ansvar for det ved en saadan formeent- lig ulovlig Udpantning ham og Repræsentation- en tilføiede Tab, Tort og Kreditpilde. Komparenten skal nemlig som Grund for sin Bægring at betale alle de forbrede Mulfter op- lysse, at det er uvigtigt, naar det i Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, dets Skri- velse af 17de Marts d. A., hedder, at den for- brede Ligning først er afgiven den 16de Novbr. f. A., thi den Ligning, der er dateret som sidst an- ført, er eenslydende med den paaberaabte Ligning, som blev indleveret til Amtet den 17de Oktober, og eenslydende med flere Ligningslister, der i Mellemtiden af Repræsentationen bleve af- givne til Samme. Hvorfor Amtet kun har indsendt den sidste Ligning og ikke de øvrige fornævnte til Ministeriet, er naturligviis Komparenten ubekjendt, men det er formeentlig dette, nem- lig at de øvrige tidligere afgivne Ligningslister ikke medfulgte til Ministeriet, der foranledigede, at detses Res- olution faldt ud som anført. Eze-

kutionen blev imidlertid fremmet for Dagimul- ter for 27 Dage, altsaa ialt til et Beløb af 27 Rd. 3 August Maaned indgif man derefter med et Andragende til Ministeriet, som jeg ikke har her, hvormod jeg har et andet, der er undertegnet den 1ste Februar 1860; det be- gynder saaledes: „3 August Maaned f. A. til- løbe vi os at tilskrive Ministeriet“, og det giver nu fuldstændig Oplysning om, at Ligningslisten var indsendt den 17de Oktober. Derpaa hed- der det: „Endeligen proponeredes det os for at ende denne Snag at give Ligningen en saa- dan Paategning, som er anført i Ministeriets Skrivelse af 7de Marts d. A., og skjøndt dette var aldeles overflødigt, da vi eengang have af- givet Forsikkring om at ville handle efter vor Overbevisning og bedste Skjønnende, saa havde vi dog Intet mod specielt at gjentage dette, og blev denne Paategning givet den senest indsendte Ligning, der er aldeles eenslydende med den tidnævnte den 17de Oktober indsendte Ligning.“ Derefter hedder det: „Skulde Ministeriet ikke heri være enig med os“ — nemlig i den Be- tragting, at Mulften maatte indskrænktes til 9 Rd. — „tør vi bede os underrettede om, hvem der paa Ministeriets Vegne skal modtage det Søgmaal, som vi agte at anlægge for at see dette Spørgsmaal afgjort, og den formeentlige ulovlige Udpantning ophævet“. Der anføres endvidere: „Uagtet nu næsten et halvt Aar siden hiin Tid er forløbet, have vi dog herpaa ikke modtaget noget Svar, en Efter- ladenhed, som vi ikke havde ventet, efterat det har behaget Ministeriet, hvis Embedsmænd ere lønede af Staten for, hvad de have at gjøre, at diktere os, der røgte ulønnede Dombud i Kommunens og derved indirekte Statens Tjeneste, Mulfter, fordi vi formeentligen havde forsjømt vore offentlige Forretninger.“ Sagen er imid- lertid ikke kommen videre, da det navnlig an- gaaende det sidste Spørgsmaal om, hvorledes de skulde forholde sig for at faae den under- givne Domstolenes Afgjørelse, hedder i det dem tilhændekomne Svar fra Ministeriet af 25de Marts, at „man isvrigt maa have det over- ladet til Borgerrepræsentationen selv, hvorvidt